



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3165/2023
28.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ахмет Хоџић, адвокат из ..., против туженог ПП „Фекетић“ а.д. из Сомбора, чији је пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 593/23 од 23.05.2023. године, у седници одржаној 28.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 593/23 од 23.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П1 137/22 од 13.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи решење туженог дел.бр. ... од ...2022. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... од 01.01...2008. године са анексима ближе наведеним у том ставу изреке, да се потврди да то решење не производи правно дејство, да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 95.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 593/23 од 23.05.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...20/2018 и 10/2023 – др. закон, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. У другостепеном поступку нису учињене ни остале битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст.1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац који је код туженог од 2000. године радио као ..., са туженим је закључио уговор о раду број ... – ...2008. године, за радно место ..., а затим и четири анекса тог уговора, последњи 01.08.2019. године. Тужени је 23.01.2018. године донео Правилник о стимулацији и дестимулацији запослених, којим је прописан начин оцењивања, односно елементи стимулације и дестимулације по посебно израђеним обрасцима које је попуњавао непосредни руководиоца, а уколико запослени не би био задовољан датом оценом имао је могућност самовредновања и преиспитивања дате оцене. Тужилац је на крају сваког месеца потписивао образац у коме је била наведена оцена „задовољава“ унета од стране његовог непосредног руководиоца и никада није тражио другачију оцenu. На седници одбора директора туженог одржаној 21.03.2022. године, разматрано је стање код туженог са аспекта економских, технолошких и организационих промена и усвојен извештај извршног директора о вишку запослених на одређеним радним местима, а затим донета одлука којом је утврђено да на радном месту „...“, постоји вишак запослених, односно да број запослених треба да буде смањен са седам на шест извршилаца. Тужени је 28.03.2022. године донео Правилник о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова од 02.04.2021. године, којим је број извршилаца на радном месту „...“, смањен са 7 на 6, односно 1 запослени требало је да буде оглашен вишком. Правилник је ступио на снагу осмог дана од објављивања на огласној табли туженог у Фекетићу 28.03.2022. године. Одредбама члана 55. став 5. и члана 56. Правилника о раду туженог, прописан је рад трочлане комисије за примену критеријума, односно за бодовање код утврђивања вишка запослених за конкретно радно место на коме се смањује број извршилаца, која након прибављања документације неопходне за примену критеријума, врши поступак бодовања, односно примењује критеријуме утврђене тим правилником, на начин детаљно описан у нижестепеним пресудама. Према формираној бодовној и ранг листи, за радно место „...“ са укупно седам запослених, прворангирани је имао 49 бодова, а последње рангирани – седмо рангирани запослени, овде тужилац, је имао 27 бодова. С обзиром да су остали запослени током претходне године остварили бољи радни учинак, решењем туженог дел.бр.101 од 29.04.2022. године, тужиоцу је отказан уговор о раду број ... од ...2008. године са анексима, због престанка потребе за његовим радом, дана 29.04.2022. године, му је исплаћена отпремнина. Након престанка радног односа тужиоца, тужени је само у сезони ангажовао сезонске раднике, али не на радном месту ..., већ на ... на којима су и радници на радном месту ..., када су то према свом послу могли, помагали и радили у сезони.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да је тужени због смањеног обима послова приступио организационим променама које су подразумевале смањење броја извршилаца, између осталог и на радном месту на коме је био запослен тужилац, о чему су донети одговарајући општи акти, а када су они ступили на снагу формирана је комисија за бодовање која је спровела поступак бодовања запослених у свему на начин прописан наведеним актима туженог, те су закључили да је побијано решење донето у законито спроведеном поступку и у свему у складу са одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду.

По оцени Врховног суда побијана пресуда је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду је прописано да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то: ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

У спору из радног односа суд законитост решења цени са становишта правилности примене материјалног права, повреде правила поступка и чињеничног стања из оспореног решења.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је код туженог због смањеног обима посла престала потреба за одређеним бројем извршилаца на радном месту на коме је био тужилац, што је сходно цитираној законској одредби законски разлог за престанак уговора о раду. Тужени је о смањењу броја извршилаца на појединим радним местима донео одговарајуће опште акте, а затим је трочлана комисија туженог извршила вредновање рада свих запослених на радним местима на којима је постојао вишак радника у свему на начин прописан правилницима туженог, односно у законито спроведеном поступку, те су за отказ уговора о раду тужиоцу били испуњени како материјалноправни тако и процедурални услови, односно у његовом доношењу није било незаконитости.

Осталим наводима ревизије спори се утврђено чињенично стање, што није разлог због кога се ревизија може изјавити сходно одредби члана 407. став 1. ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима спора јер је донета правилном применом одредаба чланова 153. став 1. и 154. ЗПП.

На основу изложеног, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић